

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.766 van 3 november 1998
in de zaak A. 79.246/VII-16.840.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. DAYEZ,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Wijnheuvelenstraat 227

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 6 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 8 mei 1998 om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster betekend op 8 mei 1998;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Chr. SAELS die, loco Advocaat B. DAYEZ verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, is voor het eerst in België binnengekomen in augustus of september 1986 en heeft zich op 19 september 1986 vluchteling verklaard.

1.2. Op 11 maart 1987 weigerde het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties aan verzoekster de hoedanigheid van vluchteling.

1.3. Verzoekster had onder de naam XXX, van XXX nationaliteit, reeds een asielaanvraag ingediend in Duitsland op 6 juni 1985.

1.4. Verzoekster blijkt van XXX nationaliteit te zijn en op 29 mei 1991 werd verzoekster gerepatriëerd naar XXX.

1.5. Op 18 maart 1993 kwam verzoekster opnieuw België binnen en verklaarde zich op 15 april 1993 vluchteling. Verzoekster diende eveneens in Frankrijk

een asielaanvraag in die afgewezen werd op 14 januari 1994.

1.6. Op 24 december 1993 huwde verzoekster in Frankrijk met de heer B. Op dit document wordt aangeduid dat B. van XXX nationaliteit is.

1.7. Op 8 februari 1995 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot vestiging. Op 8 februari 1995 werd aan verzoekster een beslissing betekend tot weigering van vestiging met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.8. Verzoekster diende een verzoek tot herziening in van deze beslissing.

1.9. Op 12 juli 1996 diende verzoekster een nieuwe aanvraag in om machtiging tot vestiging als echtgenoot van een Belg. De heer B. heeft de Belgische nationaliteit verworven.

1.10. Op 19 augustus 1997 werd aan verzoekster een beslissing tot weigering van vestiging betekend. Deze betekening ging uit van de gemeente Elsene.

1.11. Op 25 augustus 1997 echter stuurt de Dienst Vreemdelingenzaken onderrichtingen naar de gemeente Elsene om aan verzoekster een identiteitskaart voor vreemdelingen af te geven.

1.12. Op 24 oktober 1997 blijkt dat de gemeente Elsene deze onderrichtingen niet heeft ontvangen. De Dienst Vreemdelingenzaken gaf opnieuw dezelfde opdracht. Uit stuk 316 van het administratief dossier blijkt dat aan verzoekster op 13 november 1997 een identiteitskaart voor vreemdelingen werd afgeleverd die geldig is tot 13 november 2002.

1.13. Op 8 mei 1998 werd verzoekster aangetroffen in Zaventem waar zij het vliegtuig naar K. wou nemen. De rijkswacht nam haar identiteitskaart voor vreemdelingen en haar XXX paspoort in beslag omdat dit XXX paspoort vervalst bleek. Er werd haar een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, gegeven.

1.14. Dit is de bestreden beslissing.

1.15. Uit de stukken 326 en 328 van het administratief dossier blijkt dat verzoekster blijkbaar gebruik heeft gemaakt van verschillende identiteiten en dat het niet zeker is dat de persoon in kwestie XXX is. De echte XXX is gehuwd met een Belg en heeft recht op een identiteitskaart voor vreemdelingen.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste in voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekster een enig middel, bestaande uit twee onderdelen, ontwikkelt dat als volgt luidt :

"La requérant(e) prend un seul et unique moyen tiré de la violation des articles 20 à 25 de la loi du 15 décembre 1980 et du défaut de motivation adéquate et de la violation de l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs..

Première branche

En ce que l'article 20, alinéa 2 de loi du 15 décembre 1980 stipule que 'l'étranger établi dans le Royaume peut lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, être expulsé par le Roi, après avis de la Commission consultative des étrangers'.

Que l'article 21, § 4, de la même loi précise que 'sauf en cas d'atteinte grave à l'ordre public ou à la sécurité nationale ne peuvent être ni renvoyés ni expulsés du Royaume l'étranger, époux non séparé de corps d'un Belge ou d'une Belge'.

Que l'acte attaqué viole donc bien les articles 20 à 25 de la loi du 15 décembre 1980.

Qu'en effet, depuis le 25 août 1997, la requérante est bien établie en Belgique sur pied de l'article 40, § 6, de la loi organique suite à son mariage avec un ressortissant belge.

Que dès lors la seule mesure d'éloignement qui pouvait être prise à son égard était un arrêté royal d'expulsion pour atteinte grave à l'ordre public ou à la sécurité nationale.

Que la requérante n'ayant pas gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, une mesure d'expulsion n'est pas fondée.

Qu'en notifiant un simple ordre de quitter le territoire à la requérante, pourtant établie dans le Royaume, au motif qu'elle ne serait pas en possession d'un passeport valable revêtu d'un visa valable, l'autorité administrative viole donc bien les articles 20 à 25 de la loi du 15 décembre 1980 et par conséquent commet un excès de pouvoir.

Deuxième branche

Qu' à supposé, quod non, que l'autorité administrative eut été habilitée à procéder à un retrait d'acte, comme elle semble le dire (pièce 2), au motif que la requérante aurait usé de moyens frauduleux pour obtenir son établissement en Belgique, ce que celle-ci conteste vigoureusement, il était alors indispensable de motiver la décision entreprise à cet égard, ce qui n'a pas été fait.

Qu'en outre, l'autorité administrative a refusé de faire droit à la requête du conseil de la requérante de consulter le dossier dans le cadre de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration (pièces 2 et 3), ce refus du débat contradictoire ne faisant que renforcé le sentiment du caractère arbitraire de la décision entreprise.

Qu'enfin, il ressort du courrier adressé le 24 juin 1998 par l'autorité administrative au conseil du requérant 'qu'une enquête administrative est en cours', ce qui laisse clairement supposer que la décision entreprise a été prise avant que toute les vérifications n'aient été effectuées et donc avant qu'il ne puisse être clairement démontré que la requérante aurait recouru à un procédé frauduleux pour obtenir l'établissement en Belgique.

Qu'en ne motivant pas valablement sa décision de retrait d'acte, l'autorité administrative viole donc bien l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 et les articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs et par conséquent commet un excès de pouvoir";

2.1.1. Overwegende dat ingevolge haar huwelijk met een Belg XXX op het eerste gezicht een tot vestiging in het Rijk gemachtigde vreemdeling is; dat deze categorie vreemdelingen enkel van het grondgebied kan worden verwijderd, ingeval van ernstige schending van de openbare orde of de veiligheid van het land, middels een besluit tot terugwijzing of uitzetting, overeenkomstig de artikelen 20 tot en met 25 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat bijgevolg ten opzichte van XXX geen bevel om het grondgebied te verlaten kon worden genomen op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van voornoemde wet;

2.1.2. Overwegende dat de Raad van State zich in de huidige stand van de rechtspleging niet vermag uit te spreken over de vraag of verzoekster, die gebruiktmaakt van de naam "XXX" in werkelijkheid de tot vestiging gemachtigde vreemdeling "XXX" is;

2.1.3. Overwegende dat het in de huidige stand van de rechtspleging vaststaat dat er geen wettelijke basis is om aan de tot vestiging gemachtigde vreemdeling, die in het bezit is van een geldige identiteitskaart voor vreemdelingen, een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, te betekenen; dat bijgevolg het eerste onderdeel van het enig middel van verzoekster ernstig is;

2.2. Overwegende dat, wat de tweede in voormeld artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekster het volgende betoogt :

"A cet égard, on rappellera tout d'abord avec Michel QUINTIN [...] que la suspension de l'acte administratif prépare sa future annulation en lui ménageant ses effets, qu'il faut se garder de confondre la notion particulière de risque de 'préjudice' au contentieux administratif et celle de dommage réparable en droit de la responsabilité civile et que la ratio legis de la réforme est donner un effet utile, non platonique, à l'arrêt d'annulation : 'Le juge de la suspension, écrit J.-F. NEURAY, peut tenir le raisonnement suivant : l'acte attaqué a-t-il de sérieuses chances d'être annulé au terme de la procédure et, en pareil cas, l'annulation et les conséquences qu'elle entraîne suffiront-elles à procurer au requérant une satisfaction équitable? En d'autres termes, la question est de savoir si l'exécution immédiate risque ou non de créer une situation à la fois grave et irréversible, ou difficilement réversible, au regard des effets propres à un probable arrêt d'annulation, et en particulier son effet rétroactif. Ainsi, la suspension doit être conçue, ni plus ni moins, comme l'accessoire de l'annulation.

(...).

Il ressort à suffisance de l'exposé des faits que l'exécution immédiate de l'acte attaqué risque de causer un préjudice grave et difficilement réparable à la requérante dans la mesure où il lui est ordonné de quitter la Belgique dans les 48 heures alors qu'elle vit dans ce pays depuis le 8 février 1995 et qu'elle y est établie depuis le 25 août 1997 et que par conséquent elle y a ses principales attaches.

Enfin, la procédure d'annulation pouvant prendre plusieurs années en raison de l'encombrement du rôle de la juridiction saisie, l'exécution immédiate de la décision entreprise ne manquerait donc pas d'avoir pour conséquence de rendre son éventuelle annulation, si le moyen invoqué devait être déclaré sérieux, tout à fait vaine et de la sorte causer un préjudice irréparable au requérant";

Overwegende dat het nadeel dat uit de bestreden beslissing voortvloeit kennelijk is, vermits verzoekster sedert 8 februari 1995 in België leeft en zich hier definitief schijnt te hebben gevestigd sedert 25 augustus 1997, en zij tenslotte is gehuwd met een derde die inmiddels de Belgische nationaliteit heeft

verkregen; dat het nadeel tevens moeilijk te herstellen is, mede gelet op de door de bevoegde Overheid begane onwettigheid en op de gevolgen voor verzoekster van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

3. Overwegende dat dienvolgens is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 8 mei 1998 om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoekster betekend op 8 mei 1998.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drie november 1900 achtennegentig,
door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.